

WAAROM IK NIET MEER UREN WIL WERKEN!

Ik heb een contract van 12 uur in de week waarschijnlijk de kleinste van de afdeling. Daarom vul ik vaak de 3 uren diensten op. Dat betekent dat ik 4 dagen in de week aanwezig ben. **'s Ochtens is het erg hectisch de ADL, ontbijt, de medicatie uitdelen, de was rijders legen en bijvullen, een start maken met de koffieronde en als je tijd hebt nog te rapporteren.** Dit is erg veel in 3 uur. Dit verklaard ook wel dat ik dan bekaf ben als ik thuis kom. Buiten deze tijden kom ik geregeld terug in mijn "vrije tijd" voor o.a. scholing, gangoverleg, bijeenkomsten, voor stagiaires. Als de diensten dan ook langer worden hoef ik ook niet zo vaak te komen zou ik met mijn 12 uren binnen 1½ dag klaar zijn. Dan zou ik ook wel meer willen werken. Het zou fijn zijn als extra werken beloond/gewaardeerd wordt door uitbetaling. Met de vraag of ik niet meer uren wil werken, niet zoals het nu gaat met de kleine 3 uur diensten.

Na bijna 30 jaar in Linde stede gewerkt te hebben kwam het project "het roer om". Nou dat heb ik geweten. Ik dacht altijd lindestede hoort bij mij....nou dat kwam bedrogen uit.

Altijd was ik er, mooie momenten en ook bij verdrietige en emotionele momenten, voor collega's en cliënten.

Nooit met een functionering gesprek heb ik gehoord dat ik het niet goed deed of dat het anders moest. **Dus toen ik te horen kreeg dat ik als helpende niet in het PROFIEL paste, kwam dat raar op mijn dak. Wat had ik dan bijna 30 jaar gedaan daar??** Ik mocht niet de opleiding doen voor ver/IG. Nu bijna 4 jaar later bij een andere organisatie waar ik wel de gelegenheid kreeg, heb ik inmiddels mijn diploma ver/IG. En nog hoor ik in de wandelgangen als mensen weg moeten uit lindestede dat ze niet in het PROFIEL passen.

Ook hoor ik van collega's dat er steeds mensen worden gevraagd om op de huiskamer te komen werken. Vrijwilligers die daar werken hebben een dagtaak in lindestede. Zo jammer dat er zo met mensen om gegaan wordt, het heeft meer met mij gedaan dan mening iemand in de gaten heeft gehad.

Het is zwaar op de stoelke hoge werkdruk en geen tijd voor jezelf om even te eten en drinken werken van 7 tot 15 uur zonder pauze. Soms pas om 14 uur tijd om zelf wat te eten. **Als je dat aangeeft bij de leidinggevende kreeg je de vraag terug wordt je niet te oud en is dit nog wel de goede werkplek voor je, denk er maar eens over na.**

Bij mij was het resultaat omdat je weinig tijd hebt ik een aantal keer blaasontsteking klachten heb gehad.

Sollicitatie procedure waarvoor extra testen moet worden afgelegd waaronder een klikgesprek en psychologische test.

Collega die nu in haar vrije dagen zit en per 1 november stopt als werknemer wil graag blijven als vrijwilliger op de stoelke. Kent de cliënten weet van de hoed en de rand hoeft niet ingewerkt te worden, mag wel naar een andere afdeling als woonzorg assistent. Terwijl er eerder een collega gestopt is met werken en die doet wel vrijwilligers werk op de stoelke. In het protocol voor vrijwilliger staat hier niets over. Bij navraag wordt er alleen gezegd dat er afspraken zijn en een slechte communicatie op de stoelke. **HOEZO ONTMOEDIGINGS BELEID!**

Ik heb er wel eens over nagedacht dat ik wel wat uren erbij wil hebben, maar op de manier hoe we nu werken houdt mij dat enorm tegen. We moeten zoveel taken doen dat het bijna niet te overzien is. Na mijn werk heb ik heb ik totaal geen energie meer. Sinds het mei traject wordt er zoveel van ons gevraagd, dat bijna niet meer op te brengen is.

Er werd bezuinigd, maar over onze ruggen. We moesten al hard werken, maar nu moeten we nog harder!

B: Graag zou ik mijn contract wel willen ophogen en meer werken. Maar gezien de situatie op de werkvloer zie ik daar eerst van af. Begin dit jaar moesten we weer om de tafel om de diensten te bekijken waar geschoven kon worden, want er moest weer bezuinigd worden op de uren.

We hebben nu geen eens meer een hele dagdienst van 8 uur en de nachtdienst moet daardoor langer blijven. Wij zijn dus met kwartiertjes aan het schuiven. We werken met korte diensten om de dagdienst te ondersteunen, maar daarvoor moet je wel vaker terug komen. Waardoor je als je een groot contract hebt vaker moet komen en geen vijf daagse werkweek, maar een zesdaagse werkweek hebt of in de min uren terecht komt. Ik ben na een dienst bek af, want je moet heel veel in een paar uurtjes tijd doen.

Sinds dat nivo twee eruit is gegaan is er bezuinigd op de huishoudelijke dienst. Activiteiten begeleidster van de afdeling, receptionist en technische dienst is weg. Nu we geen zwerfwacht, nachthoofd en avondhoofd hebben, hebben we er heel wat taken bij gekregen, maar geen tijd extra. We hebben alleen nog maar tijd ingeleverd.

Tevens wordt er van je verwacht dat bij ziekte dit op de afdeling zelf oplost, terwijl er maar heel weinig personeel extra kan werken en de uitzendbureaus ook niet altijd kunnen leveren. Je staat nu ook vaak met een uitzendkracht te werken, waardoor je deze vaak moet ondersteunen. Dit geeft weer extra belasting.

Door de extra taken die we er bij hebben gekregen, krijgen de bewoners soms niet eens de basiszorg. We staan heel vaak in onze vrije tijd werkzaamheden te regelen of door te werken. Pauzes hadden we al ingeleverd om gezellig bij de bewoners aan tafel te schuiven. Hier komt in de praktijk maar weinig van terecht.

Ik werk nu al een hele tijd in de zorg en al heel wat veranderingen meegemaakt. **Maar zo weinig tijd we nu daadwerkelijk aan de bewoners kunnen besteden heb ik nog niet meegemaakt.** Naar de buitenwereld laat men duidelijk zien wat voor leuke activiteiten er georganiseerd worden en dat is heel mooi voor de bewoners, maar men weet niet hoe hard er door de zorg wordt gewerkt om de bewoners op tijd uit bed te krijgen en hun te voorzien van hun medicatie en hun natje en droogje. Op dit moment is er ook maar één nachtdienst voor 30 bewoners, waarvan er acht bewoners zijn met moeilijk gedrag. Hierdoor moeten andere bewoners heel erg lang wachten.

Dit betekent voor ons dat wij achter de feiten aanlopen en dat we overbelast raken. Aan het eind van je dienst hebben we nog niet alles gedaan wat wel zou moeten. We kunnen ons wel beroepen op hulp van de andere afdelingen, maar die staan er ook alleen voor. Dit zorgt ervoor dat niet iedereen meer de nachtdiensten wilt draaien, maar dat het wel door de organisatie wordt verplicht. Onze werk/privé balans leidt onder het beleid. We moeten veel in ons vrije tijd met werk bezig zijn en om de weekenden werken.

Ik praat veel met jongeren, maar die geven aan dat ze liever door gaan met leren om in een ziekenhuis of elders te werken. Ergens anders waar de werkdruk niet zo hoog is.

Ik ben in dienst gekomen bij Meriant in de tijd dat alle helpenden en voedingsassistenten weg moesten. De huiskamer moesten geleid worden door verzorgenden en verpleegkundigen. We zouden gaan koken met elkaar, voor namelijk met de bewoners.

Al met al, wij als verzorgenden werden ingedeeld op een huiskamer en daar hoorde je, in dat team. Dit in een tijdsbestek van een jaar gedaan te hebben met veel stress en onvolkomenheden, in personele bezetting en tekortkomingen in goede zorg naar onze bewoners, werd mij meegedeeld dat ik naar een andere huiskamer moest. Zonder enig overleg moest ik naar een andere huiskamer.

De rust en de continuïteit was net terug en als team hadden we het goed voor elkaar. Ik was het er niet mee eens. Notabene was er net een nieuwe collega aangenomen en die moest naar mijn oude afdeling. Daar ging de continuïteit. Het was niet bespreekbaar dat ik terug kon naar mijn afdeling.

Dit besluit is, alvorens met mij te overleggen, besloten. Een gesprek wat daar op volgde gaf niet de ruimte om dit als-nog in overleg te veranderen. Besluit was gemaakt, ik moest naar de andere huiskamer. Dit was zo'n klap voor mij, dat ik er slapeloze nachten en gezondheidsklachten had en met tegenzin naar mijn werk ging. Logisch na al dit.

Na bij de huisarts te zijn geweest en een geruststellend gesprek te hebben gehad; "mevrouw u heeft het niet aan uw hart", had ik besloten mij ziek te melden en meteen een afspraak te maken met de bedrijfsarts. Deze man begreep volledig wat er gaande was. Helaas was deze man in dienst van Meriant en het advies luidde dan ook; "voor deze organisatie wil je toch niet meer werken. Misschien moet je maar wat anders zoeken." Hij bood nog een gesprek aan met een dame, soort van coach. Dit ook opgepakt en aangegaan. Ook deze coach was het niet eens met de gang van zaken binnen Meriant.

Al met al geen fijne werkgever om voor te werken, wat betreft goed zijn voor je personeel. Helaas zijn er dan ook nog mensen werkzaam op de vloer die alles doen voor dezelfde werkgever. Het gaat toch om goede zorg leveren? Dat begint bij tevreden personeel en genoeg personeel. Helaas zijn ook hier weer de bewoners en het personeel de dupe.

Meriant, best werkgever? Nou nee!

Eind Juni dit jaar ben ik gestopt met werken. Ik heb nog vakantiedagen tot half november en dan ga ik met pensioen. Ik ben begonnen om op de vrijdag vrijwilligerswerk te doen op de afdeling. Dit om iets extra's te betekenen voor de cliënten en om het personeel te ondersteunen. Iedereen was hiervan op de hoogte.

Afgelopen week kreeg ik van mijn leidinggevende te horen dat ik per 10 november geen vrijwilligerswerk meer mag doen op de afdeling. Reden: Omdat ik op deze afdeling heb gewerkt? Ik mag wel elders vrijwilliger zijn bij Meriant.

Wij hebben op de afdeling ook vrijwilliger die voor haar pensionering op de afdeling heeft gewerkt. Volgens mijn leidinggevende was dat een "oud geval". Er zijn nu nieuwe afspraken.

Echter zijn van deze afspraken niks te vinden in het protocol.

Ik baal hier enorm van. Dit staat ook haaks op de visie van Meriant; "(H)erken wie ik ben.

Waarom ik niet meer voor Meriant wil werken...

Omdat er niet meer gekeken wordt naar de mens achter de verzorgende. Je wordt afgescheept als lastig wanneer je ergens tegen in gaat. **Wanneer je als nieuwkomer binnen gehaald wordt krijg je de opdracht om boven de groep te gaan staan en 't liefst alle ruis doorspeelt naar de leidinggevende.** Verpleegkundigen wordt de hand boven 't hoofd gehouden. Zij zijn immers meer dan een verzorgende, terwijl deze meestal meer weten dan de verpleegkundigen. Een verzorgende kijkt naar de bewoner en een verpleegkundigen handelt namens het boekje.

Door leidinggevende wordt er te weinig gecommuniceerd met de afdeling en daarbij wordt er gelogen naar personeel. Er wordt bijvoorbeeld gezegd dat ze het personeel gaan husselen, wat later weer wordt ingetrokken. **Dat husselen was voor mij echter de druppel waardoor ik ontslag heb genomen.** Hier wordt door de leidinggevende niet op teruggekomen en dit doet mij verdriet en maakt me boos.

De directeur is niet toegankelijk voor een gesprek over werkdruk en spreekt dit ook nog eens tegen. Werkdruk en personeelsbelang waren destijds voor mij de reden om in de OR te gaan. **Echter werd de directeur meerdere malen geïrriteerd wanneer ik aangaf dat het roosteren en de werkdruk bij vele collega's te hoog opliep en niet goed gaat.**

Leidinggevende speelt teams tegen elkaar uit door een ander team, dat niet durft te klagen door de hiërarchie die er leeft, extra personele inzet te leveren. En het team dat zich niet gehoord voelt en zich heeft georganiseerd binnen de FNV niets extra's te geven. Want deze mensen zijn lastig, terwijl wij alleen maar opkomen voor een goede zorg voor onze bewoners. We willen graag de mogelijkheden krijgen om te werken volgens de visie van Meriant: (H)erken wie ik ben. **Dit gaat in je eentje nooit lukken, want na 12:00 uur sta je alleen op een groep dementerenden waar onrust en agressie steeds meer toeneemt, omdat je geen tijd hebt voor deze bewoners.** In mijn ogen is tijd aan bewoners de kwaliteit.

Het enige wat wij dus willen zijn extra handen, gezonde roosters en waardering zodat wij weer de aandacht aan de bewoners kunnen geven.

In december 2015 had ik de stap genomen om te vertrekken bij mijn vorige werkgever en te werken als verpleegkundige in Lindestede. Op het moment dat ik begon, gingen de helpende eruit en werd er geprobeerd om verpleegkundigen binnen te halen. Niet een leuke situatie; ik erin en een ander eruit. In de zomervakantie mochten deze mensen wel weer even terugkomen om de gaten op te vullen. Sommigen hadden de hoop om weer aangenomen te worden. Niet dus!

Ik werkte op een groep van 10 tot 12 bewoners. Wat me opviel is dat de bezetting erg summier was. De uren die de bewoners kregen werden verdeeld over drie groepen, in totaal 32 bewoners. Was er een bewoner die extra uren kreeg i.v.m. gedrag, kreeg de hele afdeling deze uren. Werd niet ingezet waar het voor bedoeld was. Waar ik vandaan kwam was de bezetting veel beter, altijd met twee personen. **Ik ben dat toen gaan uitzoeken voor mijn afdeling. Ik kwam erachter dat er veel uren niet werden ingezet, dat er veel in een potje werd gestopt, i.v.m. ziekte, cursus, vakantie, etc.** Ik heb toen instanties aangeschreven die zulke besluiten maken en ze wilde er beide niet inhoudelijk op in gaan. De bezetting werd geregeld door Meriant.

Veel korte diensten, waardoor je dagen moet werken. Geen personeel te krijgen, dan zelf maar weer opdraven. Ik als verpleegkundige had de "mazzel" om de langere diensten te pakken. Dat betekende wel dat ik alleen maar late en nachtdiensten moest draaien. Altijd maar alleen op de groep! Wanneer ik een verpleegkundige dienst had werd ik vaak opgeroepen en moest ik dus de groep alleen laten en vragen aan mijn collega's van de andere twee groepen om het over te nemen. Vaak zat er dan toch een groep alleen. In de nachtdienst was het nog erger. **Als verpleegkundige dienst had je niet alleen verantwoording over heel Lindestede, maar ook over twee verzorgingshuizen. Werd je in de nachtdienst opgeroepen, dan moest ik keuzes maken om 32 bewoners alleen te laten. Onverantwoord op een psychogeriatrische afdeling (dementie).**

Ik voelde me erg alleen, een teamgevoel had ik niet. Geen overdrachtsmomenten. Wat ik het ergste vond is dat de bewoners erg veel alleen waren. Geen tijd voor aandacht! Na zeven maanden heb ik een gesprek gehad met mijn leidinggevende over mijn gevoel en onrust/zorgen. Het zou beter worden. **In september was er nog niets veranderd en heb ik besloten om ontslag te nemen. 28 jaar in de zorg gewerkt en helemaal opgebrand. Nog nooit zo gewerkt, hard, keihard gewerkt. Elke dag met werk bezig zijn; geen privé leven meer, alleen maar met mijn afdeling bezig.**

30 november was mijn laatste werkdag en 1 december 2016 ben ik op mijn nieuwe werkplek begonnen. In mijn hoofd had ik het zo van, bevalt het niet, dan stop ik helemaal met de zorg. Gelukkig is het heel goed uitgekapt. **Ik werk nu op een psychogeriatrische afdeling van 13 bewoners. De bezetting is veel beter! Twee in de zorg van 07:30 tot 23:00 uur. Daarbij één voor de voeding over de hele dag en één activiteitenbegeleider voor vier uren per dag.**

Wanneer een bewoner overlijdt, wordt er niet aan de bezetting gezeten, zoals bij Meriant. Daar werden er gelijk nog meer uren ingeleverd. Dan moest het personeel zich maar weer aanpassen!

Het contrast wordt alleen maar groter. Bij mijn huidige werkgever is het rooster drie maanden van tevoren bekend, maar bij Meriant is er zelfroosteren. Dacht je dat je je rooster goed had ingevuld, werd het in de 4e ronde compleet anders. Privé afspraken moest je maar weer afzeggen.

Ik werk nu bijna twee jaar op mijn plekkie, als verpleegkundige en als persoonlijk begeleider. Ik heb 1 dag per maand een kantoor dag, waar ik bepaalde zaken kan afhandelen en kan opzetten. Doordat de bezetting elke dag voldoende is heb ik genoeg tijd om dossiers op orde te hebben. Ook heb ik, of mijn collega, genoeg tijd om de bewoners aandacht te geven. Bij Meriant hadden we zorgcoördinatoren één dag in de week om alles op orde krijgen, maar deze uren gingen weer van de zorg af! Ook heb ik nu, wanneer ik een vrije dag heb, het gevoel om vrij te zijn. Heerlijk!

Ik werk nu 30 jaar in de zorg, maar heb nog nooit zo hard, maar dan ook knetterhard bij Meriant, gewerkt. **Ik weet wel dat als ik bij Meriant was gebleven, dan lag ik nu onder de grond. Ik heb verscheidende collega's gezien die maar doorgingen en "geknapt" zijn. Ik ben ontzettend blij dat ik die stap toch weer gezet heb om weg te gaan. Eigenlijk is het in en in triest.**

Het is voor het personeel heel erg. Nog erger is het voor de bewoners die daar wonen en er de dupe van zijn. Zo wil je toch niet oud worden?

Het stukje waardering die wij vragen aan onze werkgever is ver te zoeken. Sinds jaar en dag neem ik plaats in werkgroepjes om de leefomgeving van onze bewoners te verbeteren. Vanaf de nieuwbouw meegedacht over de gangen, vloeren, aankleding, huiskamers, e.d. Je geeft dingen aan wat wel of beter niet te doen, alsnog wordt er besloten, door de architect, wat het beste is. Alsof een architect dagelijks met onze bewoners werkt. Meerdere keren heb ik plaatsgenomen in de werkgroepjes. Tijd en energie die ik overheb voor de bewoners, maar vervolgens wordt het weer in de koelkast gezet. Alles onder het motto; "er is geen geld".

Een tijdje geleden werd ik zomaar in een werkgroep geplaatst van de beleefstuin. De tuin aan de voorkant van onze locatie. Ik pepte mezelf toch maar op om te gaan en de andere leden gaven mij wel het gevoel dat mijn mening telde. Maar weer werd op alles dat ik aangaf, zoals voldoende personeel om met de bewoners naar de beleefstuin te gaan, geen gehoor gegeven en ging de tuin gewoon open.

Meriant gaat volledig voorbij zijn eigen personeel en doen gewoon wat ze zelf willen. De motivatie om mee te denken en mee te praten is dus volledig weg!

Reden dat ik niet meer bij Meriant wil werken:

- Slechte planning: zelf roosteren werkt niet zoals het hoort, teveel diensten worden aangepast.
- Mag ik je wel / mag ik je niet cultuur.
- Personeels bezetting is niet aanwezig naar zorgswaarte.
- Gezellige werksfeer word niet getolereerd.

Mijn verhaal:

Ik ben 1 jaar als stagiaire in 1,5jaar gediplomeerd aan het werk geweest op afdeling de Stoeke, Lindestede Wollega. Mijn contract liep af op 31-12-2017. Ik ben begin oktober bij mijn toenmalige leidinggevende (Heleen van Barneveld) geweest, om te vragen hoe het ervoor stond en of mijn contract werd omgezet naar een vast dienstverband. Hier moest ze eerst een week over nadenken en informatie inwinnen. Na een week ben ik weer naar Heleen toe gegaan, ze kwam niet naar mij toe. Eenmaal in het gesprek vertelde ze me dat ik meer begeleid moest worden, en was inmiddels een jaar gediplomeerd. Heb in dat jaar nog nooit een collega of leidinggevende erover gehoord ik dat ik niet goed functioneerde. Als stagiaire werd ik wel ingepland als werknemer in de ochtend uurtjes. Ook in dat gesprek vertelde ze mij nog dat ik het wel erg gezellig had met mijn vriendinnetjes. Dit heeft mij hard gekwetst. Niet duidelijk of de leidinggevende inderdaad informatie bij collega's heeft ingewonnen of dat het haar eigen beleving was.

Bovenstaand verhaal is de reden geweest dat ik toen per direct mijn ontslag heb ingediend. Mede door dit verhaal denk ik niet met een warm gevoel terug aan Meriant.